

MIÉRT SZÜKSÉGES A SZENTÍRÁS ÉRTELMEZÉSE?

Május 2., szombat délután

A hit az előrehaladás létrájának első foka. Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni. Azonban sokan megállnak ezen a fokon, és nem igyekeznek feljebb jutni. Azt gondolják, hogy ha megvallották Jézus Krisztust, és a nevüket beírták a gyülekezeti könyvbe, ezzel befejezték munkájukat. A hit fontos, azonban az ihletett Ige így szól: „Adj a te hitedhez erényességet.” Azoknak, akik el akarnak jutni az örök életre, az Isten országában levő otthonukba, az erényesség, becsületesség alapjára kell építeniük jellemüket, aminek Jézus legyen a szegletköve. El kell távolítanunk a gondolatainkból és az életünkéből mindazt, ami megfertőzi a lelkünket. Amikor kísértések vesznek körül, Krisztus erejével álljunk ellen nekik. Isten szeplőtlen Bárányának jellemét bele kell szőnünk saját jellemünkbe, hogy a próbák során megállhassunk az Ő feddhetetlenségében. – *Az én életem ma*, 96. o.

A hitünkről szóló könyvek alapos áttanulmányozása nagyszerű és fontos segítőeszköz, de nem adja meg a léleknek a legnagyobb erőt. A Biblia a legjobb könyv a világon értelmünk kiképzésére. Tanulmányozása próbára teszi az elmét, erősíti az emlékezőképességet, élesíti az értelmet, jobban, mint az emberi filozófiát felölelő összes téma. Azok a nagy tanítások, amelyeket a Szentírás felsorol, az a méltóságteljes egyszerűség, mellyel ezeket kezeli, az a világosság, amelyet az élet nagy feladataira vet, erőt és kitartást kölcsönöz az értelemnek.

Aki a nagy, ránk váró harcban hűséges akar maradni Krisztushoz, annak mélyebben be kell hatolnia az evangéliumba, mint az emberek véleményébe és tanításaiba. Az én üzenetem az idős és ifjú prédikátorokhoz ez: őrizzétek féltő szívvel az ima, a Bibliatanulmányozás és az önvizsgálat óráit. Minden nap egy részét fordítsátok az Írás

kutatására és az Istennel való érintkezésre, akkor lelki erőt nyertek az Úrtól, és növekedtek a kegyelemben. Egyedül Ő tölthet meg benneteket nemes törekvésekkel, és változtathatja át jellemeteket az isteni képmásra. Közelítsétek meg komoly imában, és akkor Ő megtölti szíveteket magasztos és szent törekvésekkel, mélységes, őszinte vágygal a gondolatok tisztasága és világossága után. – *Az evangélium szolgálói*, 99–100. o.

Ilyen hitre van szükség ma a világon. Hitre, ami belekapaszkodik Isten Igéje ígéreteibe, és nem tágít, míg a menny meg nem hallgatja. Ez a hit szorosan összekapcsol az Atyával, és erőt ad, hogy megbirkózzunk a sötétség hatalmaival. Az Úr gyermekei „hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltattak, ígéreteket nyertek el, oroslánok száját tömték be, tűz erejét oltották ki, kard élétől menekültek meg, betegségből épültek fel, háborúban lettek hőssé, idegenek seregeit futamították meg” (Zsid 11:33–34). Hit által nekünk is el kell jutnunk a csúcsra, oda, ahova Isten akar elvezetni. – *Próféták és királyok*, 157. o.

Május 3., vasárnap – Előfeltételezések

Mikor Jézus először találkozott tanítványaival a felházban, Tamás nem volt jelen. Hallotta mások jelentését, beszámolóit. Bőségesen kapott bizonyítékokat arról, hogy a Megváltó feltámadt. A szívét azonban továbbra is a hitetlenség homálya töltötte be. Mikor hallotta a tanítványok csodálatos tudósításait az Úr feltámadásáról, csak még mélyebb kétségbeesésbe sodorta... Azért elhatározta, hogy a hallott történeteket nem hiszi el. Egy egész héten át merengett saját nyomorúságán, mely egyre sötétebbnek látszott, ellentétben testvérei reménységével és hitével. (...)

Azután odafordult Tamáshoz, és ezt mondta neki: „Hozd ide a te ujjadat, és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezeidet, és bocsásd az én oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő.” (Jn 20:27) Ezek a szavak azt mutatták, hogy Krisztus ismerte Tamás gondolatait és szavait. Ez a kételkedő tanítvány tudta, hogy tanítványtársai közül senki sem látta Jézust az elmúlt hét folyamán. Így nem mondhattak a Mesternek semmit a hitetlenkedéséről. Ekkor Uraként ismerte fel és ismerte el, aki előtte állt. Nem kívánt erről további bizonyítékokat kapni. Túl-

áradó örömmel vetette magát Jézus lábához, és ezt kiáltotta: „Én Uram és én Istenem!” (Jn 20:28)

Krisztus elfogadta Tamás hitvallását, de szelíden megróttá tanítványa hitetlenségét: „Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek.” (Jn 20:29) Tamás jobban megnyerte volna Jézus tetszését, ha kész elfogadni és elhinni tanítványtársai bizonyoságtévését. – *Jézus élete*, 806–807. o.

Csak a Szentlélek segítségével ismerhetjük meg igazán a Bibliát, aki által az Igét is kaptuk. Ahhoz, hogy ezt a tudást elnyerjük, a Szentírás szerint kell élnünk. Mindennek engedelmeskednünk kell, amit Isten szava parancsol. Mindenre, amit ígér, igényt tarthatunk. Az élet, amit élünk tár, az az élet, melyet ereje által kell élnünk. Csak akkor tanulmányozhatjuk eredményesen a Bibliát, ha így viszonyulunk hozzá. – *Az evangélium szolgálói*, 100. o.

Az Ige tanulmányozásának megkezdése előtt tegyél le minden előítéletet, szabadítsd ki magad örökölt és eddig melengetett eszméid közül. Sohasem juthatsz el az igazságra, ha azért tanulmányozod az Írást, hogy saját felfogásodat igazold vele. Hagyd minden elképzelésedet az ajtón kívül, és bűnbánó szívvel lépj be, hogy meghallgathasd, mit szól az Úr hozzád. Ha az igazság alázatos keresője ott ül Krisztus lábánál, és tőle tanul, az Ige megvilágosítja értelmét. Azokhoz, akik önmaguk ítélete szerint bölcsebbek, semhogy a Bibliát tanulmányozzák, Krisztus így szól: Szelídekké és alázatosokká kell lennetek, ha bölcsek akartok lenni az üdvösségre.

Ne olvasd az Igét előzetesen alkotott vélemények befolyása mellett, hanem nyitott, előítélettől mentes lélekkel. Kutasd áhítatosan és gondosan! Ha olvasás közben jobb meggyőződésre jutnál, és tapasztalnád, hogy eddigi, gondosan ápolt véleményed nincs összhangban az Igével, ne akard a Szentírást a magad véleményéhez szabni, alkalmazni. Inkább saját elgondolásaidat alakítsd Isten Igéjéhez. Ne engedd, hogy az irányítsa az értelmeket, amit a múltban hittél vagy gyakoroltál. Nyisd fel lelki szemedet, hogy szemléld a törvényből sugárzó csodálatos igazságokat. Ismerd meg, hogy mi van megírva, és akkor tedd rá lábadat az örök Szirtre. – *Üzenet az ifjúságnak*, 260. o.

Május 4., hétfő – Fordítás és értelmezés

A Biblia önmagát magyarázza. Olvassuk szöveget szöveggel összevetve. A tanulmányozó egységes egészként tekintsen a Szentírásra, és fedezze fel a különböző részek közti összefüggéseket. Meg kell ismerie a Biblia központi témáját: Isten tervét a világra vonatkozóan, a nagy küzdelmet és a megváltási tervet. Értse meg a felsőbbségért zajló küzdelem két elvének természetét, és lássa meg, hogy működtek a történelem folyamán, valamint a próféciaikban egészen végső időig. Fel kell fedeznie, hogy ez a küzdelem az emberi élet minden vetületére kiterjed, és hogy az ember cselekedetei e két szembenálló elv valamelyikének a jelenlétéről tesznek bizonyosságot, amik akarva-akaratlanul már most meghatározzák, hogy kinek az oldalán fog állni. – *Lift Him Up*, 115. o.

A tanítványai társaságában János újból megpillantotta Jézust a tömegben. A próféta arcát a láthatatlan Isten világossága ragyogta be, amikor felkiáltott: „Íme, Istennek Báránya!” Szavai felkavarták a tanítványok szívét. Ők még nem értették teljesen, mit is jelent az „Istennek Báránya” kifejezés. De a próféta sem nyújtott rá magyarázatot...

Ha ugyanolyan hitetlenek lettek volna, mint a papok és az előljárók, akkor sem János, sem András nem vált volna Jézus lábánál tanuló tanítvánnyá. Csak kritizáló lelkülettel közeledtek volna hozzá, hogy minden szava fölött ítélkezhessenek. Így zárják be sokan szívük ajtaját a legértékesebb alkalmak előtt. Ezek a tanítványok azonban nem ezt tették. Keresztelő János prédikálása nyomán válaszoltak a Szentlélek hívására. Felismerték a Mester mennyei hangját. Jézus szavai számukra frissességet, igazságot és szépséget jelentettek. Mennyei fény áradt az ótestamentumi írások tanításaira. Az igazság bonyolult kérdései is új megvilágítást kaptak. – *Lift Him Up*, 168. o.

A kinyilatkoztatás nem egy alkotás vagy újítás, hanem egy már ismert dolog magyarázata. Komoly tanulmányozás folytán fedezhetők fel az evangéliumban található nagy, örök igazságok, Isten előtt megalázkodva. Olyan mennyei Tanítómesterünk van, aki az őszinte tanulmányozó elméjét a Szentlélek által vezeti el az igazságra, így kinyilatkoztatja számára az Ige igazságait. Nincs is hatékonyabb ismeret vagy igazság biztosabb ismerete annál, amit ilyen vezetés alatt nyerhetünk el. A Szentlélek befogadása által válunk képessé megérteni Isten Igéjét.

Arra bátorítalak, hogy úgy keressük az igazságot, mint az elrejtett kincset. – *Lift Him Up*, 181. o.

Május 5., kedd – A Biblia és a kultúra

A római polgároknak kijáró összes előjoggal élhetett Pál apostol. Zsidó neveltetése semmivel sem volt alacsonyabb rendű, hiszen Gamáliel lábánál tanult, ám mindez nem tette képessé a legmagasabb mérce elérésére. Mielőtt megismerte Jézust, tudományos és irodalmi neveltetése ellenére is teljes sötétségben élt, mint ahogy napjainkban is sokan. Pál teljes mértékben megértette, hogy jelenlegi és jövőbeli sorsa érdekében szüksége van arra, hogy megismerje Krisztust...

Pál szónoki módon prédikált. Ő volt a megfelelő személy arra, hogy királyok vagy az athéni művelt emberek előtt szólaljon fel. Intellektuális felkészültsége gyakran vált hasznára az evangélium terjesztésének munkájában. Így próbált eljárni Athénban, amikor az ékesszólásra ékesszólással, a filozófiára filozófiával és logikával válaszolt, mégsem érte el az általa remélt sikert. Visszatekintve értette meg, hogy emberi bölcsességnél sokkal többre van szüksége. Isten tudatta vele, hogy a világ bölcsessége mellé valami mást is kell kapnia. És ezt az erőt magasabb rendű forrásból nyerheti el. A bűnösök megtéréséért végzett munkájában Isten Lelkének kellett közbelépnie, hogy megszentelje az apostol összes lelki szolgálatát. – *The Adventist Review and Sabbath Herald*, 1899. július 18.

Sokan azt gondolják, hogy egy bizonyos viselkedési formát és munkamódszert kell alkalmazni: olyan módszert, ami e rangos emberek kényes ízlésének megfelel. Fontosnak vélik a gazdagság látszatát, a díszes épületeket, a drága ruhákat, felszerelést és környezetet, a világ szokásaihoz való igazodást, az elegáns társaságot, a klasszikus műveltséget, az ékes szónoklást. De tévednek. A világi irányelv nem Isten útja a magasabb osztályok megközelítésére. Krisztus evangéliumának következetes, önzetlen bemutatásával lehet eredményesen közeledni hozzájuk. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 213. o.

Isten semmiféle nemzetiségi, faji vagy társadalmi különbséget nem ismer el. Ő az egész emberiség Alkotója. A teremtés által mindnyájan egy család vagyunk, valamint egyek vagyunk a megváltás jogán. Krisz-

tus azért jött, hogy minden válaszfalat ledöntsön. Kitérta a templom minden ajtaját, hogy mindenki szabad utat találjon Istenhez. Szeretete olyan széles, olyan mély, olyan teljes, hogy mindent áthat. Kivonja Sátán vonzásköréből azokat a nyomorultakat, akiket a kísértő megtévesztett a csalásaival. Az Atya trónjához emeli őket: ahhoz a trónhoz, amelyet ígéretének szivárványa ölel körül.

Krisztusban nincs zsidó, sem görög, nincs rabszolga, sem szabad. Jézus drága vére mindenkit egygé kovácsol (lásd: Gal 3:28; Ef 2:13).

A szenvedő emberiség kiáltását minden valláskülönbséget félretéve meg kell hallanunk. Ahol a valláskülönbség keserű érzéseket kelt, sok jót tehetünk személyes munkával. A szeretettel végzett szolgálat elosztja az előítéletet, és lelkeket nyer meg Istennek. – *Krisztus példázatai*, 386. o.

Május 6., szerda – Bűnös természetünk

Jézus számtalanszor bebizonyította a zsidó népnek, hogy Ő a Messiás. Tanítása azonban életük gyökeres megváltozását igényelte. Tudták, hogy ha elfogadják Krisztust, le kell mondaniuk dédelgetett vezérelveikről és hagyományaikról, önző, bűnös szokásaikról. A változatlan, örök igazság elfogadása áldozatot követelt. Ezért elvetették Isten legmeggyőzőbb bizonyítékát is, amellyel hitet akart ébreszteni bennük Fia iránt. Vallották, hogy hisznek az ószövetségi írásokban, de nem fogadták el azt a bizonyágtevést, amit Krisztus életéről és jelleméről tartalmazott. Nem engedték magukat meggyőzni, mert nem akartak megtérni. Nem akarták kialakított nézeteiket sem feladni. Az evangélium kincse – az Út, az Igazság és az Élet – közöttük volt, de ők elutasították a menny legnagyobb ajándékát.

Azt olvassuk, hogy a „főemberek közül is sokan hívének őbenne; de a farizeusok miatt nem vallák be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből” (Jn 12:42). Meggyőződtek arról, hogy Jézus: Isten Fia, de Krisztus megvallása nem fért össze nagyra törő vágyaikkal. Nem volt olyan hitük, amely megszerezte volna nekik a mennyei kincset. Ők a világ kincseit keresték. – *Krisztus példázatai*, 105. o.

Az Úr kifejtette előttem, hogy akiket bármilyen mértékben megvakított az ellenség, és akik nem teljesen tépték ki magukat Sátán csapdáiból, azokat veszély fenyegeti, mert nem látják meg a mennyből jövő

fényt, ezért hajlamosak a hamisság elfogadására. Ez gondolkodásuk, határozataik, javaslataik, tanácsadásaik egész alaphangjára kihat. Nem bizonyíték számukra az Isten által nyújtott bizonyíték, mivel megvakították szemüket, mivel inkább a sötétséget, mintsem a világosságot választották. Aztán találnak valamit, amit ők világosságnak, az Úr viszont maguk csiholta szikráknak nevez, és ezek szerint irányítják a lépteiket. Az Atya kijelenti: „Ki féli közületek az Urat? És ki hallgat az Ő szolgája szavára? Ő, aki sötétségben jár, és nincs fényessége neki, bízson az Úr nevében, és támaszkodjon Istenre. Íme, ti mind tüzet gyújtottatok, felövezvén magatokat tüzes nyilakkal, vettesse-tek tüzetek lángjába és a tüzes szikrákba, melyet meggyújtottatok. Kezemtől jó ez rátok; fájdalomban fogtok feküdni.” Jézus mondta: „Ítélet végett jöttem én a világra, hogy akik nem látnak, lássanak; és akik látnak, vakok legyenek.” „Világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki bennem hisz.” – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1146. o.

Május 7., csütörtök – Miért fontos az értelmezés?

Más népekkel való összeházasodásuk következtében a héber nyelv megromlott. A szónoknak nagy gonddal kellett a nép nyelvén magyaráznia a törvényt, hogy mindenki megértse. Ezsdrással együtt a papok és a lévíták is magyarázták a törvény alapelveit. „Olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.” (...)

A nép napról napra hallgatta a törvény ígeit, és meggyőződött saját és a letűnt nemzedékek bűnösségéről. Tudatára ébredt, hogy Isten elpártolásuk miatt vonta vissza oltalmazó gondviselését, és Ábrahám fiai ezért szóródtak szét idegen országokba. Elhatározták, hogy kegyelemért könyörögnek az Úrhoz, és kötelezik magukat a törvény megtartására. A sátoros ünnepet követő második napon, az ünnepélyes istentisztelet megkezdése előtt elkülönítették magukat a köztük levő pogányoktól.

Az Úr előtt leboruló, bűneit megvalló és bocsánatért esedező népet vezetői bátorították: higgyenek a menny ígéletében, Ő meghallgatja imájukat. Nemcsak bánkódni és sírni kell, nemcsak bűnbánatot kell tartani, hanem hinni is kell, hogy Isten megbocsát. Jótéteményei szám-bavételével és jósága dicsőítésével mutassák meg hitüket. „Jöjjetek, áld-

játok Isteneteket, az Urat örökkön örökké!” – mondták a tanítók. – *Próféták és királyok*, 661, 665. o.

Egyénenként úgy kell figyelnünk az „Így szól az Úr” kifejezésre, ahogy azt korábban soha nem tettük. Némelyek hűtlenek Istenhez: megszenteltelenítik a szombatot, a legvilágosabb igei kijelentésekre is belekötnek, és kiforgatják a Szentírást valódi értelméből. Mindezek ellenére komoly erőfeszítéseket tesznek, hogy engedetlenségüket a Biblia kijelentéseivel támasszák alá. Az Ige megítéli az efféle magatartást, mint ahogy az írástudókat és a farizeusokat is megítélte Krisztus napjaiban. Szükségünk van arra, hogy ismerjük az igazságot. Úgy cselekszünk, ahogyan a farizeusok? Elfordulnánk-e a legkiválóbb Tanítótól, akit a világ valaha is ismert, a hagyományokhoz és az emberek kijelentéseihez? – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. köt., 213. o.

Talán következetlenségeket és zavart tartalmaznak a szent Írástok? Van-e alapja a különböző véleményeknek és az egymásnak ellentmondó tanításoknak, amelyek olyan népszerűek a vallásos világban? Ha nincs, akkor megkérdőjelezhetjük e tanok mennyei eredetét, mivel az isteni ihletés nem vezeti az embert nézeteltérésekhez. Akik úgy próbálják magyarázni a Bibliát, hogy elferdítik Isten Igéjét, és a Szentírás valódi értelmétől eltérnek, a mennyei igazságokat az emberi kitalációkhoz próbálják igazítani. Félremagyarázzák és helytelenül alkalmazzák az Írásokat, így téves útra terelik a felbecsülhetetlen értékű igazságokat. Ezek a tanítók a vakságuk miatt nem képesek meglátni a Szentírás igazi értelmezését. – *This Day With God*, 164. o.

Május 9., péntek – További tanulmányozásra

Jézushoz vezető út, „Mit tegyünk a kételyeinkkel?” című fejezet.